

మానవత్వం బిల్లు మొత్తం

కామరాజుగడ్డ రామచంద్రరావు

విడుగురుగా దీనంగా కూర్చున్న చంద్రపాదం మాట్లాడడం ముగించాడో లేదో అడిటరు లాల్ లాల్ నిక్కచ్చిగా అన్నాడు.

“మీరు అలా ఆయనకు చూడాలనే వచ్చినట్లు అంటే నన్ను కలుసుకోవటం అసాధ్యం. మీ ఎకౌంట్ ట్రాన్స్ఫర్ చేస్తారు— వాళ్ళతో మాట్లాడుకోండి— మీ మాట్లాడించుకోండి..” యిలా రోమో అనబోతున్నాడు.

అప్పటివరకూ పెదాల చివర చిరునవ్వు నటిస్తున్న చంద్రపాదం ముఖం చూచుకుంటూ కంగారు వండుకుంది:

“అదీకాదదీకాదు. మనం మెన్ను యీ బిల్లు విషయమంతా తర్జన భర్జన చేసి లేల్లెళ్ళాంకంటి. ఇప్పుడు మీ ఎ. ఓ. కేడయినా కొత్త సందేహాలు వచ్చినట్లు అంటే, మీరూ నేమో వెళ్ళి ఆయనతో మాట్లాడి బిల్లు పాస్ చేయిద్దామని. అంతకాని...”

అన్నట్లు నవ్వుతున్నాడు చంద్రపాదం.

“నేను పాస్ చేస్తానని చెబుతున్నానుగా.”

“థాంక్స్.”

చంద్రపాదం ముఖంలో మాత్రం నమ్మకం తిగిన ఆహాకీ యేమీ లేదు.

నమ్మకం తగ్గితే సమ్మతించి యందులూరు

కున్నాడనేది ప్రశ్న. నమ్మతించ కేం చేస్తాడు కనక?

అదీకాక, చంద్రపాదంలోని మానవుడు ఈమధ్య కొంచెం తప్పుకొన్నాడు. స్వతహాగా మానవుడే అవుగాక. మానవుడుగా తనకు వచ్చిన భావం వచ్చినట్లుగా చెప్పేయ్యటం మాత్రం అతడి మనసుకు ఒప్పుదు. కొత్త భావాల బనాయిని బిన్నమైన ముఖంమలు వ్యక్తపరచి, ప్రవర్తించటం అతడికి అలవాటయింది. ఎక్కడచూసినా యెదురు దెబ్బలు తగలటంచేత కొత్త అలవాటు వచ్చేసింది. ఆ అలవాటిన్నుడు పోతయిపోయింది.

ప్రస్తుతం ... తన పని కోసరం యెదటివాళ్ళే సంతోషపెల్లల్ని చూడటమే యీ దిగజారిపోయిన చంద్రపాదం కర్తవ్యం.

అందుకే, “నేను పాస్ చేస్తానని వేయిస్తానుగా” అనే భరోసా తోటి మానవుడు యిచ్చినప్పుడు ఆ మాటలో నమ్మకం లేకపోయినా “వూ, ఆ” అనలేదు ఆ వ్యధిత మానవుడు.

చంద్రపాదానికి పోయిన విధంగా మనుష్యత్వం లాల్ కు పోలేదు. అతడింకా మనిషిగానే వున్నాడు. మనిషిమిటి—మనుషుల్లో నిక్కచ్చి మనిషి.

బిల్లు చూడగానే అతడికి కలిగి బావాలన్నీ వక్రపాత రహితంగా కాగితం మీదకు ప్రసారం చెసి

యెదటివాళ్ళే చిత్తు చెయ్యటానికి యిసుమంత యినా జంకని సుప్రసిద్ధ అడిటరు లాల్. ఆ తప్పు పట్టటంలో, ఆ తిప్పి నేయటంలో, ఆ వ్యాఖ్య చేయటంలో, ఆ ప్రసూనాభివ్యుతంలో శ్లాస అనిపించున్న వాడు చవటంచేత ఎల్లాంటి వాళ్ళ కై నా సమాధానం నొవ్వకుండా చెప్పగలడు. వాళ్ళ చేతనే వాళ్ళ పొరపొట్టు చెప్పించి పంపించగల ధీమా, సంయమనం అతడికి వున్నాయి.

ఆ వాకవిక్యాన్ని ఆధారం చేసుకొని ప్రభుత్వ శ్రేయస్సు కోసరం బిల్లుల్ని ప్రతిక్షుధి సరిశీలనం చేస్తుంటాడు లాల్. అతడు ప్రభుత్వ సేవకుడుగా కానీ సేవననన ఎక్కరు. అమనూనంలేదు.

ఇతే అతడికి ఒక విషయం మనోగమనంతో వుండదు. తన ముందున్న కాగితాల వెనక కొందరు మానవుల జీవితాలున్నాయిని అన కలం చిందులు వ్రాసేస్తే ఆ మానవులు మధనపడిపోతారనే అతడికి తెలిదు.

అతడి దృష్టధం భిన్నమయింది. ప్రభుత్వ పరమయింది. అతని వాదం యేమిటంటే “అసలు సందేహమే లేవదియ్యకపోతే కథే లేకుండాపోతుండే ! తోతు పాతులలా తెలుస్తాయి” పని చెయ్యటానికి గదిగట్టిగంతకాలం కూడ లేవకుక్కల్లా తగుల్కోక

హాడే యెంతెంత నష్టం కలిగిపోనీ కనకాళం ప్రారంభం మాశానా?" అని.

కాని యీ రేచుకుక్కల దండ్రి కథాకాథా వదిలి వట్టి పసిబిడ్డ లేగాని పులులూ సింహాలూ కావు సరిగదా పులి చర్యలు ధరించిన కంచరగాడిదలు కూడ కావు—అని అతడికి యెవరూ చెప్పలేదు.

ఇంతకూ చంద్రపాదం ప్రసంగం పెంచలేదు. కొంచెంసేపుండి, నిట్టూర్చి పూరుకున్నాడు.

అంటే ఇంక చంద్రపాదం యేమీ చెప్పదలచు కోలేదని లాల్ కు అర్థమయింది.

లాల్ కు యీ ప్రవర్తనం కొంచెం తమాషాగానే వుంది. ఈపాటికి తన సర్వీసులో యెంతో మంది మనుష్యుల్ని చూశాడు. వాళ్ళూ బిల్లులు స్వాగ్న చేయించుకోవడానికి తన దగ్గరకు వచ్చినవాళ్ళే కాని వాళ్ళలా ప్రవర్తించలేదు.

కొందరు సురసుర మానీ పళ్ళకొరికి వరో క్షణంగా గింజుకున్నారు కొందరు తిరగబడ్డారు. ఎలా స్విగ్న కాదో బిల్లు చూపామన్నారు. కొందరు తమ కాదలు చెప్పుకొన్నారు. కొందరు తట్టుగా యేడ్చారు.

అవేవి లాల్ కు కదిలించలేదు. వాళ్ళు తిరగబడ్డ కోర్కీ వాళ్ళ బలహీనతను బయటకు వెల్లూసు గదా అని చిరుగర్హాన్ని చిందించేవాడు లాల్. వాళ్ళు యేదీసే అటువంక చూడకుండా తన కూడికలు తనూ కూడుకొండా వుండేవాడు.

చంద్రపాదం అలాంటివేమీ చేయలేదు. ఒక మానిక్కి—

“సురిప్పుడేం చేయమంటారా?” అన్నాడు.

“నేనా చెప్పేది” అనబోయాడు లాల్. మళ్ళి మార్పుకొని యిలా అన్నాడు: “మీరు వెళ్ళండి. రేపు ఉదయానికి మీ బిల్లు సంతకమయి వస్తుంది. లేనే మీరు చెక్కు తీసుకోవచ్చు.”

లాల్ చెప్పిన మొదటి వాక్యం విని అది వరకు అబద్ధమేనని భావించాడు చంద్రపాదం. ఐతే రెండో వాక్యం వినగానే అనూహ్యమైన ఆశ జనించింది. మొదటి పని కాకుండా రెండోది జరగటం అసంభవమే. ఇనా యీ వ్యతిరేక హృదయడికి ఎందుకో అలాంటి ఆశ కలిగింది అక్కడాన.

మనుష్యుడికి నిరాశ కలిగిన క్షణానే ఆశ వరు గెట్టుకుంటూ వచ్చి బుర్రలోకి దిగుతుంది. లేకపోతే అతడు అతకలం కష్టమనో యేమో? చంద్రపాదానికి అంతే అయింది.

“ఎలా వస్తుందంటారు చెక్కా” అన్నాడు.

“నేము బిల్లు సంపన్నము. వాళ్ళు చెక్కు వ్రాస్తారు. రేపు మీరు దాన్ని తీసుకోవచ్చు” ఈమోత్రానికి యేముంది అన్నట్టు లాల్ చెప్పేశాడు.

ఈ మాటతో చంద్రపాదానికి నిరాశ అలమింది. ఏమాట వింటే యేకణాన యే ఆశ జనిస్తుందో, యేమాట వింటే నిరాశ అలముకొంటుందో చెప్పలేం. లాల్ మాటలకు చంద్రపాదానికి ఆశ ఎరులు ఏంలే నమలింది.

“నరే. రేపు పడకొండింటికి వస్తాను.”

కదిలి వెళ్ళాడు చంద్రపాదం. లాల్ తృప్తిగా చిరునవ్వు నవ్వుకొని, కూడికలు చూసుకొన్నాడు. చంద్రపాదం నిశ్వాసం మాత్రం పైకి వినవడకుండా నిట్టూర్చింది.

లాల్ సంతకమయిం తరవాత యింకోకాయన

పుళ్ళాడు సంతకం వెయ్యోళ్ళనవాడి. అతని దగ్గర కూడ శైలవు తీసుకొని వెళ్ళాలి.

ఆయనవరితోనో మాట్లాడుతున్నాడు. చంద్రపాదం మనసుకు అరనిముసం ఏశ్రాంతి దొరికింది.

కూతుర్ని నిన్న రాత్రి వేళ కాన్పు అస్పత్రికి తీసుకొని వెళ్ళటానికి యెంత అవస్థ పడాల్సి వచ్చింది? జీతం ఒకటో తారీఖు వస్తేనే మనసు ముక్కలయిపోతుంది. తన పెద్ద ససారాన్ని యాది అందరినోళ్ళతోకీ వేళ్ళు సంపించేప్పటికీ. యో. సి. సి. అలస్థమయి ప్రత్యేకంగా బిల్లు స్వాగ్న చేయించాల్సి వచ్చిన యీ వ్యవహారం చంద్రపాదాన్ని క్రిందికి త్రొక్కేసినట్లయింది. అర్జునుడి రథాన్ని ఆరంగుళాలు క్రిందికి త్రొక్కేసిన శ్రీకృష్ణుడి శ్రీపాదలా.

వాకీట్ల కొచ్చే బాకీదార్లందరికీ యీ బిల్లు తిరిగి పోయిన ఆలస్యం చెప్పి వాళ్ళ మానవత్వాన్ని తనవైపు వర్ణించ జేసుకొచ్చాడిన్నాళ్ళమ్మా. వాళ్ళు అలామానవత్వాన్ని వర్ణించడం మానినవాడు చంద్రపాదం వనేం చెప్పాలి? క్రోధ మూర్ఖిత అశని పాతాల. సదాసరి నెలివిన వడివూరుకున్నా నయమే. అంతకంటే ఘోరం యేమిటంటే చంద్రపాదంచే (జన్మమే) తలమానికంగాభావించబడే ఆవరపు కాస్తాభళ్ళన పగిలి పోవటం.

నిట్టూర్చి లాల్ కూర్చున్న వయపు తల త్రిప్పాడు. లాల్ అంతెలు కూడ కొంటున్నాడు. ఆపీ సరు వంక తల త్రిప్పాడు. అతడూ అంతెలు కూడు కొంటున్నాడు. కాదు టిక్కులు పెడుతున్నాడు.

చంద్రపాదం ముందుకు వెళ్లి చిరునవ్వు చిలికించి ఆయనతో మాట్లాడం ప్రారంభించాడు.

“నమస్కారమండీ. మొన్నటి బిల్లుయింకా స్వాగ్నకాలేదండీ— ఈవూటాస్తుంది సాయంత్ర మొస్తుందని చెక్కుకోసం కనిపెట్టుకొనివుండి వుండి వచ్చాను. ఇవాళ పాస్ ఆర్డరునేస్తామని లాల్ గారు చెప్తున్నారూ. అబ్బి చాలా డిలే అయిందిసార్”

ఆయా ఫీసరాయ తలకాయ పైకి కిందికిమూడు సార్లాడింది. ఆయనన్నాడు:

“అవునమరి! ఏదో మా యో. సి. కి కొన్ని అనుమానాలు వచ్చి చర్చించుకున్నాం. దానికి ఎవరేం చేస్తారు?” ఆయన తల మాటిమాటికి వంకించింది. “యో. డి. సి.కి వచ్చిన అనుమానాలు మాత్రం తీర్చుద్దా? లేకపోతే అతనికి మాత్రం అనుభవం కలిగేదెప్పుడూ?” అని అర్థాంతరస్యానం కూడ వెలిగించాడు.

చంద్రపాదం ఏదో దిగ్మింగాడు—మరివచ్చిన కోసమో ఆ కారణంగా అయిన ఆలస్యానికి ధుగ్లో!!

“ఇప్పుడేం చేయమంటారు?”

“సంతకం అయిపోయింది. లాల్ స్వాగ్న ఆర్డరు వ్రాసిపెట్టానే పెట్టాడు. నేను యింతకుముందే సంతకం చేసి పంపనూ పంపాను ఏ. బి. గారికి.”

“ధ్యాంకంండీ. అయితే ఇప్పుడు నేను ఏ. బి. గార్ని చూడమంటారా? మాస్తే కొంచెం త్వరగా వచ్చేస్తుందేమో?”

అసీనరు నిక్కచ్చిగా చూశాడు.

“ఇప్పుడు నాలుగు కావచ్చింది. మీరు యివాళ

యేమీ చేయగలిగిందిలేదు.”

చంద్రపాదం లేచి యింటి వైపు తిరిగాడు. ఇంట దగ్గర బయలుదేరినప్పుడు బిల్లు స్వాగ్న చేయించుకోవడం కేక వ్రాయించుకోవడం తిరిగి యింటికి వెళ్ళ కూడదని నిశ్చయించుకొని బయలుదేరాడు. ఇప్పుడదేం లేకుండానే భుజాలు వేలవైచుకొని తిరుగు ముఖమయినాడు.

చంద్రపాదం యింటి దగ్గర స్థితి ఆల్టి వర్షిం చటం అనవసరం. మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో యెలా వుండి వుంటుందో అక్కడా అలాగే వుంది.

మధ్యతరగతి కుటుంబాలు చంద్రపాదం పస్తి తట్టో యెలా పుంటారనే విషయం సాధారణంగా లండరికి తెలిసే వుంటుంది. ప్రత్యక్షంగానో వరక్ క్షంగానో అందరూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఆయిరకాల కాలన్నిటిని అనుభవించో చూశో కనీసం చివో పుంటారు. కొంచెం జ్ఞానవకం నేసుకొంటే చాలు అర్థమవుతుంది.

మానె అబ్బి జీతం రావందుకు విసుక్కొని వెళ్ళిపోయాడు. నేతి మనిషి ఎల్లండి తప్పక ఇయ్యండో సార్ అనిపోయాడు. కుట్టుపని వాడొచ్చాడు. కాదు వాడి వన్నెండేళ్ళ పుత్రసంహారం వచ్చాడు.

“డబ్బు తెమ్మన్నాడు సార్ మానాస్తు.”

“అదేమిటి అతనితో చెప్పునుగా జీతం రాలేదని.”

“అదంతా యేంకాదు సార్. మానాళ్ళు తెమ్మన్నాడు.”

“అది కాదయ్యా!..” గుటక మింగి చెప్పబోయాడు చంద్రపాదం. “పోయి బాడివెధవా” అని అనబోయిన నోటితోనే “అయ్యా” సంబోధన చేశాడు.

“జీతం వస్తే యిచ్చేవాణ్ణిగా.. ఇప్పుడిప్పుడే కారణం జీతం రాకపోవటమని చెప్పటాల్సి.. వెళ్ళి మీనాన్నతో చెప్తావు కదా—” సాగతీస్తున్నాడ చంద్రపాదం.

“అ... అదేంకాదు సార్.”

“ఇదుగో వినూ. నిన్న అసీనుకు సెలవట. ఇవాళ బిల్లు స్వాగ్నం రేపుగాని అదే సోమవారంగాని మంగళవారంగాని డబ్బు వస్తుంది. ఇస్తావని చెప్పు.”

“ఆ. అదేలేదు సార్” అలాగే నిలబడ్డాడు మొండి కిరోరం.

చంద్రపాదం యింకనీ పిల్లవాణ్ణి ఎలాగోలా ఒదిరించుకోవాలనే స్థితిలో న్నాడు. రోపలికి తప్పకుపోతే వాడేదో ఒకటి తనకు బోవినట్టు తిట్టుకోకపోతాడు గదా అనే గతిపట్టాడు. తల మీద దుప్పెన్నో నడిపిస్తూ ప్రక్క గదిలోకి దారితిస్తూ—

“అలా చెప్పు.” అన్నాడు.

మానవత్వం ఈయనకేమీ లేదన్న విషయం ఆ కుర్ర వెధవకు కూడ తెలిసిపోయిందాటి. కదిలి వెళ్ళాడు.

నిజానికి చంద్రపాదంతో యెప్పుడో పోయింది. శిశ్యాన్ని శితంగా ఉన్నట్టి ఉన్నట్లుగా అతను చూడలేదు. కనీసం అలా చేప్పలేదు. ఏముంటే యేమవుతుందో నని భయం.

* * * మర్నాడు. పడకొండింటికి వెళ్ళాలి. ఐతే ఇల్లాలి అనారోగ్యం వల్ల వన్నెయిం దాదా వెళ్ళటం ఏదీ దాదా. ఆనాడు శనివారం. అదివారపు పెంపు చాయలు శనివారం

నిద్రాకాలమున కనబడని వస్తువులను కనుగొనడానికి అనుకూలమైన పరికరము.

అసలు తో వాటిని సీట్లు కట్టిగా వున్నాయి. ఏబ్బంది కని చెయ్యటం అవునదలేదు. చంద్రపాదం వూహిస్తున్నాడు. ఈసాటికి బిల్లు పాపం చెక్కు సెక్సుకు తెల్లపాయి పుంటి ఎంత బాగుండును?

లాల్ ఎదటకు వెళ్ళాడు చంద్రపాదం. వచ్చిన తని ఫలాన అని చెప్పే దాకా ఆ విషయం గురించి మాట్లాడటం అలవాటులేని లాల్ చంద్రపాదాన్ని వలకరించకనే పోను. ఐతే నిన్న అంత హంగామా అయితరువాత "మీరు వచ్చిన వనేమిటండి" అని అడుక్కుంటానే తరువాత కార్యక్రమాని కునక్రమించాడు.

"మీరూ..." ఎదురుకుండా బల్ల మీద పుస్తకం చూపించి "అది యిల్లా తెండి" అన్నట్లు చంద్రపాదానికి సైగ చేశాడు.

చంద్రపాదం పుస్తకాన్ని తెచ్చియిచ్చాడు. "ఇదుగోనండి మీ బిల్లు." లాల్ చూపి ఆక్కడ పట్టాడు. "ఇంకా చెక్కు సెక్సుకు పోలేదా?" అదేం ప్రశ్నలు చూశాడు లాల్. ఇదే మీ

మానవత్వం

బిల్లు మొత్తం

బిల్లు అని చూపిస్తున్నప్పుడు చెక్కు సెక్సుకు వెళ్ళలేదనే విషయం తెలుస్తూనే వున్నదిగా. అడగటం యెందుకు? అది మానవుడు చెయ్యాలిన్న వని కాదన్న అర్థం స్ఫురించిందా చూపుతో.

"ఇప్పుడు పంపిస్తారా?"

"పంపించమనే యిచ్చేశాను."

"అలాగా" అన్నాడు గాని చంద్రపాదం, విషయం తనకు అర్థం కాలేదు. మళ్ళీ తనే సంభాషణ మొదలుపెట్టాల్సి వస్తుందనుకొన్నాడు చంద్రపాదం. కాని,—

"చూ యల్ డిసి వచ్చి తీసికొనిపోయి యిస్తాడు" అన్నాడు.

"ఏదీ అతను?"

"ఎక్కడకో వెళ్ళాడు. వస్తాడు తెండి."

"అరరే అది యెలాగయిన యిప్పుడే పంపితే బాగుండునండి."

"డతే యేం చెయ్యమంటావా?"
"ఎవరయినా పూనుకెచ్చి.."
విరునప్పుతో హేళనాపూర్వకంగా చూశాడు అడిటరు.

"చూడండి. మీ అందరి ఆదుర్దాలు వాటి వెనక బాధలూ కూడ మాచెత్తిన పెట్టుకొని పనులు చేయటం అది అనంభవమైన వనండి. మీ ఆదుర్దా మీది. మీము యెన్ని వనులని చేస్తాం? సైగా— అసీను వద్దతి అనే దొకటుందంటారా లేదంటారా? ఎవరి విధి వాళ్ళు చెయ్యద్దా? ఆ బిల్లును యల్ డిసి తీసికొనిపోయి చెక్కు సెక్సుతో యివ్వాలి. పూను చేత చేయించే పనికాదది. అది చాలా బాధాకరమైతే మైన వనండి..."

చంద్రపాదం మనసుతో అనుకొన్నాడు. "ఎంత బాధ్యతయితే మాత్రం ఆ బిల్లును అమాంతం మింగేస్తాడా పూను?" కాని సైకి మాత్రం "అపు నవునని" హీనస్వరంతో అని పూరుకున్నాడు.

చంద్రపాదం బయటకు వెళ్ళాడు. ఆక్కడే నారాయణ యెదురుపడ్డాడు.

నారాయణ సంపకారి. ప్రభుత్వంలో అయెండ రుగా జీవితం ప్రారంభించి తన అకుంతిత దీక్షా పరతంత్రత చేతనే అసిస్టెంటు దాకా యెక్కి వచ్చాడు. చంద్రపాదం అసీనుతోనే అతడు కూడ పని చేసేది.

అతడు అంతకుముందే ఒక ప్రావిడెంటుఫండు ఏర్పాటు తాలూకు బిల్లు బానతు చెక్కు తీసుకొని క్యాషు చేసుకున్నాడట. ఆ బిల్లు పాస్ చేసిన ఎకౌంట్ ట్రాన్స్ఫీరును కలిసి ధన్యవాదాల చెప్పుదామని వచ్చాడట.

నారాయణం చంద్రపాదం వచ్చిన పని విన్నాడు. చంద్రపాదం పరిస్థితికి మనసులోనే 'పాపం' అనుకున్నాడు. సైకి అంటే, చంద్రపాదం బాధపడతాడేమోనని. సైకి యిలా అన్నాడు.

"ఈ చెకింగ్ వాళ్ళు అదొక రకం మనస్తత్వాన్ని కలిగి వుంటారండి. అసీను డ్యూటీ పేరు చెప్పి మానవుడుగా చెయ్యాలిన్న డ్యూటీని మానేస్తామంటారు సార్."

చంద్రపాదం యేమీ అనలేదు.

నారాయణం ఇంకా అన్నాడు,—
"అందాకా యెందుకు సార్! ఉద్యోగాల్నిచ్చేస్తున్నాడు కూడ రెండు రెళ్లెంత, ఫలాని అసీనరుకున్న అధికార మెంత అనే పరీక్షలే చేస్తారుగాని వీళ్ళకు దయా దాకి ల్యాబెంతువరకున్నయ్యని అడగరు గదా సార్! అందుకనే వీళ్ళిలా వుంటారు. మొన్న యీ లాల్ నా బిల్లు నిలాగే తిప్పేస్తే ఎకౌంట్ ట్రాన్స్ఫీరు కలిసి మాట్లాడి పాస్ చేయించి లాల్ కు పంపించాను. కిక్కురు మనలేదు."

"అలాగా!!" చంద్రపాదం తాను ఎకౌంట్ ట్రాన్స్ఫీరును చూడకపోయినందుకు యిప్పుడు నాలుక కొరుక్కుంటున్నాడు. నారాయణం మాత్రం తను మాట్లాడ లేకపోయాడా?.. ఇప్పుడు బాధపడేం లాభం అప్పుడు లాల్ యేమైతే అనుకుంటాడేమోనని పూరుకొని?

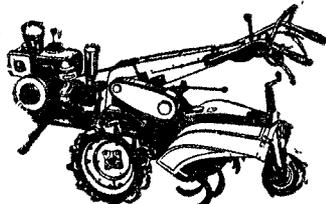
"రండి. వెళ్ళాం" అన్నాడు నారాయణం. ఇద్దరూ లాల్ దగ్గరకు వెళ్లారు.

ఆ సైలు అలాగే బల్ల మీద యేడుస్తూ వుండ

నెలకు రు. 700
సంపాదించండి
రు. 165/— విలువగల ఆల్ వరల్డ్ నేషనల్ '67' ట్రాన్సిస్టర్ అను భారీగా అమ్మి నెలకు రు. 700/— సంపాదించండి. వివరములకు మరియు సాంపిల్ ట్రాన్సిస్టర్ కు వ్రాయండి.
VERMA & CO. (WAP)
P. B. 1222, Delhi-6.

రు. 700 సంపాదించండి
రు. 125 విలువగల ప్రపంచ ప్రఖ్యాత "జీమీగా" ట్రాన్సిస్టర్ విరివిగా విక్రయించి, రు. 700 సంపాదించుకొనండి. (ఈ ట్రాన్సిస్టర్లన్నియు జపానులో తయారైనవి) నేడే షరతులకు శాంపిల్ ట్రాన్సిస్టర్ కు వ్రాయండి.
REGENT RADIO CORPORATION,
23, Leadenpura, (WAP) New Delhi-6

కర్షకులపాలిటి కల్పవృక్షం

అలసిపోయిన పోలాలకు "క్రిషి ఫవర్ టెల్లర్" కవ్యక క్రిషిని ఉత్పత్తిని పెంచుతుంది, దున్నటం సుంకి కుప్పనూర్పులవరకూ రైతుకు కుడిభుజంగా. పదిమంది వెట్టుగా తోర్చుతుంది..

క్రిషి ఫవర్ టెల్లర్

© క్రిషి ఇంజనీర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బనకల్ నగరం, కర్ణాటక-56

లుం మాకాడు చంద్రపాదం.—కాదు —పైలును ముసి చంద్రపాదం మనసు లోతుల్లో రగలలుం పైలు మూసింది.

చంద్రపాదం బుర్ర కోణాలలో యొక్కడో అడిటర్ని నమలి సింగేడ్లనున్నంత కోపం రిక్కింది. కాని సత్యగుణం పెంచుకోవాలని భగవద్గీతను తెలుసుకొని పూరుకొన్నాడు.

సారాయణం తను బిల్లు క్యాషు చేసికొన్న విషయం లోకు చెప్పటం అయితరవాత చంద్రపాదం తన బిల్లు సంగతి మళ్ళి ప్రస్తావించాడు.

లో మూసలో పోసిన పువనాసంలా మళ్ళి వెనకటి పదాలే పలికాడు.

చంద్రపాదం తన బాధలు కూడ కొన్ని యేకరువు పెట్టాడని. లో తల కూడికల వైపు తిప్పాడు.

సారాయణం హఠాత్తుగా అన్నాడు,—

“బిల్లు మొత్తం ఎంత సార్”
 “నాల్గోందలపది” చంద్రపాదం నమాదాసం.
 “ఇతే యీ నాలుగోందలూ మీరు తీసుకోండి సార్” జేబులోంచి పైకం తీసి చంద్రపాదాని కిచ్చాడు.

“అడమిటి?”

ఈ మాట చంద్రపాదం ఒక్కడి నోటి వెంటనే వచ్చినదన్న మాటే కాని, చంద్రపాదం ముఖం నుంచి, లో ముఖం నుంచి కూడ ఆ ప్రశ్న అవునడుతునే వుంది.

సారాయణం చెప్పుకుపోతున్నాడు.

“ఇక మీ బిల్లు సంగతి. నేను రేపటికి లంటే సోమవారం 12 గంటలకు చెక్కు వ్రాయింది మీరు క్యాషు చేసుకోనేందుకు వీలుగా మీకు పచ్చేటట్లు నేను చేస్తాను.”

మామూలుగా అయితే లోకు కోపమొచ్చే దేమో—కాని, యీ పర్యవేంటు ఆర్కెండరు తన సొంతసొమ్మును ఆయోచితంగా యింకొకడు వాడు కోటానికి సునాయాసంగా యిచ్చి వేయటంతో అలాంటి కోపమేమీ రాలేదు. కళ్ళూ నోరూ ఒప్ప జెప్పి పూరుకుండిపోయాడు.

చంద్రపాదం పైకం పుచ్చుకొని కృతజ్ఞతను గుటకలు వేశాడు తప్పిసి కూడ కలిపి.

“నీ కిల్లింది అవుతుందేమో గదా సారాయణా!”

“కానీండి సార్. నేను సోమవారం దాకా యీ డబ్బు వాడకుండానే వుంటాను సార్, సోమవారానికి మీ డబ్బు రానేవస్తుంది. జీతమనేదే 13 తారీఖు దాకా రాకపోతే యెంత బహుమంబుంది సార్!!”

చంద్రపాదం నిట్టూర్చి “సోమవారానికైనా నాది అన్న డబ్బు వస్తుందా అని!” అన్నాడు. పాపం అతనికి ప్రపంచ సరళిలోనే నమ్మకం పోయింది.

“ఎందుకు రాదుసార్? బిల్లు ప్యాసుయింది కదా!! లేకున్నా ఎ. బి. గారితోచెప్పి రిక్వెస్టు చేస్తాం సార్!” లో వంక తిరిగి, “ఈ బిల్లు యిప్పుడు యిచ్చి పంపండి సార్ చెక్కు సెక్కునుకు. అక్కడ మా డియ రెవ్యూ ఫ్రండు ఒకడు, చాల మంచివాడున్నాడు. ఇలా బాధపడుతున్నారంటే బదునిముషాలో చెక్కు వ్రాసి నంతకం పెట్టింది యిచ్చేస్తాడు సార్.”

చంద్రపాదం వంకకు తిరిగి, “మీరు పాపం చాల యిచ్చింది వదుతూ వుంటారు ముందర మీ ఇమిడి యోన్ వ్యవహారాలు చూశోండి సార్.”

ఒక ప్రక్క మనుష్యత్వం యింకా నిలబెట్టుకొన్నా

డనుకొన్న లోకూ, సోగొట్టుకొన్నాడనుకొన్న చంద్ర పాదంకు కూడ యీ సారాయణానికి యింత వితరణ యొక్కడ నుంచి వచ్చిందో యెలా సంబంధి పోయిందో అర్థం కాలేదు. ఇలాంటి త్యాగం వాళ్ళకై వాళ్ళ యెప్పుడూ చేయలేదు సరికదా, చేసి వుండ వచ్చుననేపూహ కూడ వాళ్ళకు ఉదయించలేదెప్పుడూ. అందులో లో చంద్రపాదం కూడ నములే. ఒకరి కొకరికి భేదం లేదు.

ఇద్దరూ సారాయణానిచూచి ఆశ్చర్యపోయారు. వినరకు యిద్దరికీ జ్ఞానానికి వచ్చింది. సారాయణ ఆంజనేయోపాసకుడని. వెంటనే అనుకొన్నారు— ఇలాంటి మహత్తర గుణాలు ఆంజనేయస్వామి ప్రసాద మయ్యుండాలని.

ఒక మామూలు మనిషి నిర్వ్యాజంగా యితరునికి సహాయం అందులో ధన పూర్వకమయిన సహాయం చెయ్యటం యిద్దరినీ కదిలించి వేసింది. నోళ్ళలో పూటలూరించి గుటకలు మ్రొంగింపజేసింది.

సారాయణ ఉదారహృదయాన్ని మాటల్లో మెచ్చుకోలేక, మెచ్చుకో కలిగినా అలా చెయ్యటం బహుశ యిష్టంలేక మెప్పుదలంతో కళ్ళలో ఒక బోకాడు.

సారాయణంఅన్నాడు “దానికేముంది సార్ తోటి మానవుడికా మాత్రం! ఇదే కాదు సార్. మీ ఎ. బి. గారితో యే విషయమైనా చెప్పాలంటే, ఆయనపల్ల వ్రాకేదయినా ఉపచారం కావాలంటే చెప్పండి సార్ నేను చేస్తాను నేను చెప్పి తినా అంటే ఆయన తప్పక వేసి తీరుతారు సార్..”

లో ఉత్కంఠతతో చూస్తున్నాడు. తనకు యేమయినా కావాలన్నా ఎ. బి.కు చెప్పగలదా!!

చంద్రపాదం సారాయణ భుజం మీద చెయ్యి వేసి, “సదండి సారాయణగారూ. మీరు చేసింది నిజంగా అసాధారణమైన సహాయం. బిగవంతుడు నిజంగా..” వాళ్ళింకా యేదో మాట్లాడుతూ కడుల తున్నారు.

లోకు యీ సంఘటన తలమున్నగుగా వుంది.

ఇన్నాళ్ళూ తన విధి తను నెరవేర్చుకొనటమే మనో ఘనంగా భావిస్తూ వచ్చాడు. గర్వనాధాడు కూడాను.

కాని యీ నాడు సారాయణ యాదృచ్ఛికంగా చేసిన యీ పనితో పోలిస్తే తను చేసిన బిల్లుల చెకింగ్ సని యెంతటిది? ఆ మాత్రానికి గవ్వనడి పోవటం ఎంత పతనం అసాళి?

హఠాత్తుగా కదిలాడు సీటులోనుంచి, “మనంకీ చంద్రపాదంగారూ!.... ఈ బిల్లు మీరే ఆ చెక్కు సెక్కునోలో యిచ్చేసి యీ పుస్తకం పంపించెయ్యమని అక్కడ పుస్తకయంతో చెప్పండి. సారాయణగారికి తెలుసులెండి ఆ పుస్తకం యెవరి ద్వారా పంపాలో” చంద్రపాదం యాంత్రికంగా పుస్తకం, బిల్లు తీసికొన్నాడు నోరు తెరుచుకొనే.

మనసులో అనుకొన్నాడు “ఇవాళ లో మానవు డయ్యాడ”ని.

సారాయణ చంద్రపాదం వెళ్ సెక్సును వైపుకు కదిలారు. లో మనసు ఒక్కచోటే వుండి ఆలో చిస్తోవుంది.

“తను ఆనేక బిల్లుల్ని, తప్పనిసరి అయినా కాక పోయినా ముందు జాగ్రత అవునరమనే మాత్రం మీరడ ప్రీవీకొట్టాడు. నాటికే సంబంధించిన మను ష్యులు యెంతో యిచ్చింది సడివుంటారు. ఈ దాగి లాల వెనక వున్నది మానవులనే చేతనమే తనకు పున్నట్లు తేదినాళ్ళున్నా.”

“తను ఎప్పటికీ యీ అల్పజైవ సారాయణతో నమం కాగలడు? ఎప్పటికీ అతని స్థితిని సాంధ గలడు?”

మనసులో యేదో వెలితి మిగిలింది.

అతడు మామూలుగాడి నుండి మళ్ళటాని కుద్య మించింది.

వెళ్ళా వెళ్ళా చంద్రపాదం తనలో గొణుక్కు న్నాడు “బిల్లు మొత్తం నాకు యివాళే దక్కింది గావి లో మాత్రం మానవత్వాన్ని సంతరింపు కొన్నాడు.” అని.

“మానవత్వం ముందు బిల్లు మొత్తం యెంజి టిది?”

ఇంకా ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు చంద్రపాదం.. సారాయణం అతడి తడకాన్ని భంగం చెయ్యలేదు.

వచ్చే వారమే!

సంక్రాంతి ప్రత్యేక సంచిక

ఎన్నో కొత్త ఆకర్షణలు!

ఎక్కువ పేజీలు!